

Червоковецъ отъ името на софийскитѣ училища; една отъ придружаванитѣ го ученици държа рѣвъ, която покърти по тоя и чувство всички присъстващи, 20. В. Пасковъ отъ името на столичнитѣ журналисти, 21. С. Пиневъ отъ името на търговскитѣ камари и професионални организации, 22. д-ръ С. Мирковича отъ името на „Червенъ Кръсть“, 23. г-жа Ю. Малинова отъ името на Съюза на благотворителността, 24. К. Попова отъ името на г. Варна. Адреситѣ бѣха приключени съ рѣви отъ заместник-прѣседателя на изборнитѣ комисии проф. Б. Чолевъ и отъ прѣседателя на организационнитѣ комисии проф. Ив. А. Георгиевъ, които поднесоха на прославенка похвално изказаніе въ негова честь юбилейни сборници.

Слѣдъ свършване на привѣстванія поетѣтъ отъ гора съ прѣказваніе отъ външене гласъ. Рѣвата направи големо впечатление по своята простота и искреность, която и даваха характеръ на изповѣдь за миналото и иззвѣтъ за бъдещето.

Третьското се събраши въ 1½ часа слѣдъ обѣдъ. Поетѣтъ, придружени отъ министра и отъ членовеитѣ на делегацията, се отпави итѣла за дома си, изтърожено съпровѣданиѣ съ ура и сироповоденъ съ хилядно множество. Прѣдъ дома си той бѣше посрѣщанъ отъ едно малко момиченце, което му поднесе букетче жавуици въ улитѣ „Вазонъ“ стозимани.

Слѣдъ обѣдъ, г-жо въ 3 часа войскови части чикери и ученици бѣха събрани на площадъ „Александръ Невскі“, а площадъ прѣдъ дома на поета бѣше заряденъ отъ народъ. Когато се показа началото на дефиниранитѣ ученици, Вазонъ излизе на балкона на собствения си клонъ, ведно съ министъръ Сг. Омариевскі, министъръ Ал. Обонъ, кир. Христовъ, проф. М. Арнаудовъ, проф. Ст. Романски, Ф. Янчовъ, Ал. Балабановъ, Ал. Пронинъ, Б. Бачковъ, Ал. Раисковъ, Хр. Цанковъ и С. Чингириевъ. Дефиниранитѣ ученици и ученици носѣха портрета на Вазона, и пѣха пѣсни прѣдъ него съ текстъ отъ прославенка. Гледката бѣше трогателна и мила. По улицитѣ се движеше бъдещето на България, за да чествува своя най-великъ учитель.

Най-първо минаха ученицитѣ отъ основнитѣ училища, послѣдвани отъ прославенката. Текститѣ бѣха различни хвърлаха шѣти, които, недосигнавши балкона, падаха и постылаха улицата. Съ насълзени очи юбиаритѣ имъ извика: „Да живѣете, дѣца, да живѣе и България, която носите въ бъдещото!“

Послѣдана дѣлаго ура, което се понесе далечъ по улицитѣ, за да бѣде похвало отъ истрѣганитѣ оне манифестанти на площадъ „Александръ Невскі“. По надиситѣ, които носѣха тѣ, дѣцѣ надсложитѣ на Вазонитѣ свѣщеніе: „Тягитѣ на България“, „Хълносе“, „Похъ илито“ и ин. др.

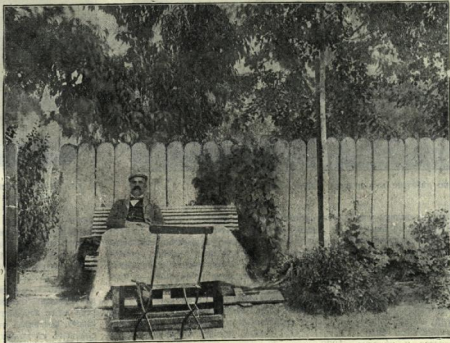
Картината все по-дуртъ видъ, когато започнаха да минаватъ ученицитѣ отъ гимназитѣ съ своитѣ музички изказъ. Послѣднитѣ спираха срѣду дома на поета, дѣло въ неспѣтаненъ маршъ изчакваха послѣднитѣ редове отъ своитѣ другари, за да тръгнатъ слѣдъ г-жа. А дѣвцитѣ отъ II гимназия изтѣха въ

Поета на ескурсия въ позитѣ на Мусала 1902 г.

На ескурсия въ околнѣстѣта на Сопотъ.

Поета въ двора на собствения си домъ въ 1903 г.

грозенъ хоръ „Шуми Марица“ и „Най сме на котѣ дѣлѣи“. На ученицитѣ отъ първата гимназия поетѣтъ каза: „Дѣца, азъ съмъ безкрайно щастливъ, като ви виждамъ събрани при мене. Приемете моитѣ благодарности и моитѣ благопожелаванія, за да се гордѣе България съ васъ“. На ученицитѣ отъ втората гимназия каза: „Драги младежи, като ви виждамъ, че сте дошли тука на единъ правникъ на българската просѣба, азъ не мога да не вѣрвамъ въ бъдещето на България. Виждамъ, че вие ще станете достойни българи. Да живѣете, да живѣе българскитѣ народъ, да живѣятъ ванитѣ учители“. А на привѣстванія на ученицитѣ отъ третата гимназия, съ учителитѣ на които бѣше и именитѣ руски поетѣ А. М. Фелорозъ, Вазонъ откликна: „Ването бъдещо е и наше. Премавайте и вѣрвайте въ добритѣ дни на България. Живѣйте!“

Старитѣ опѣваніе по здрави се думитѣ: „Опълчене, здравѣйте! Поздравявамъ ви. Моята любовъ за честта, която ми правите. Да живѣе, да живѣе България!“

Но когато се зададохъ строитѣ редове за записанитѣ и дѣйствици офицери, послѣдванитѣ отъ юнкери и войскови части, той запяна и моча да каже само: „Да живѣе българскитѣ войска. Ура!“

Манифестацията се приключи съ южѣа прочувствена рѣвъ отъ министра Омариевскі, който Вазонъ отпави къмъ насълзаното множество думитѣ: „Привѣте, гражданъ, благодарни ви сърдечно за честта, която ми правите. Азъ съмъ дълбоко троганъ. Хивѣя благодарности.“

Отъ 6½ до 9 часа се даде тържественъ вечеръ въ Народния Театръ. Присѣствуваша Царитѣ и министритѣ. Отначало Вазонъ бѣ посветенъ въ министърската ложа, а поетѣтъ Царитѣ доде и го отведе самъ въ своята ложа. Това направи отлично впечатление. Повишването на Вазона тамъ се посрѣдана съ бурни ракопѣлсквания.

Изгледна се пакъ народнитѣ живѣи и кататата. Г-жа Сигизмоа идекламира съ чувство стихотворението „Ив. Вазонъ“ отъ К. Христовъ. Далѣ се і дѣйствието отъ „Хълносе“. Слѣдъ това опернитѣ артистѣ П. Райчевъ изидъ дѣвъ народни пѣсни, Арина Булевѣа идекламира „Нилата“ отъ Вазона, а Ана Тодорова изидъ три народни пѣсни. Тържествената вечеръ се завърши съ третото дѣйствието отъ драмата „Къмъ просѣба“.

Вечери

Въ 9½ часа се съложи отъ министра на Народното Прослѣдане разкопна трепѣца въ „Увиновъ палатъ“.

Наздравнитѣ отпори г. Ст. Омариевскі, който проче своята рѣвъ. Слѣдъ него говориха министъръ Р. Даскаловъ, бивнитѣ министъръ Ст. Костурковъ и др. Накрай отпори юбиаритѣ. Рѣвитѣ бѣха спаровоказани, особено тѣмъ на Вазона, съ гримъ ура. Слѣдъ това се изгледна няколко декламации на Вазонъ стихотворениа отъ присѣствуванитѣ артистѣ. Веселеное продължи при най-добро настроение до сутринята, подкрѣжанъ отъ всички софийски оркестри, които се редуваха отъ началото на банкета до края.

Изложба

На 5 дек. по заповѣтъ на г-на министра и по рѣшеніе на юбилейнитѣ комисии, специална ко-